

ikke havde opnået asyl, enten fordi deres ansøgning stadig var under behandling, eller fordi der ikke var indgivet ansøgning.

Hvor mange personer, der i resten af året og næste år vil komme til landet som familiesammenføringer til flygtninge, er det ikke muligt at opgive pålidelige skøn over.

I 1988 forventes det, at der vil blive overgivet ca. 3.000 til Dansk Flygtningehjælps forsg. Dette skøn er naturligvis forbundet med visse usikkerhedsmomenter.

Det er ikke muligt på forhånd at skønne, hvor mange husstande med flygtninge, der bosætter sig i bofællesskaber eller enkeltværelser, men det kan påregnes at forslaget vil medføre meget begrænsede merudgifter.

Forslagets § 1 nr. 32 ændrer udmålingen af den periode, hvor staten yder 100 pct. refusion for udgifterne til boligstøtte til flygtninge. Med den gældende ordning ydes 100 pct., indtil de pågældende har klaret sig uden social bistand i en sammenhængende periode på 2 år. Efter forslaget skal staten yde 100 pct. refusion af udgifterne i 6 1/2 år efter, at der er opnået opholdstilladelse.

Forslaget skønnes ikke at påvirke de samlede udgifter til individuel boligstøtte.

Forslaget må dog skønnes inden for de nærmeste år at medføre forskydninger af udgifter fra staten til kommunerne. Denne forskydning vil afhænge af det antal flygtninge, der har haft opholdstilladelse i mere end 6 1/2 år, men endnu ikke har klaret sig uden social bistand i en sammenhængende periode på 2 år. Det er ikke muligt på forhånd at skønne, hvor stort dette antal vil være. De forventede kommunaløkonomiske konsekvenser må dog påregnes at blive af en begrænset størrelsesorden og vil ifølge totalbalanceprincippet indgå i udmålingen af bloktilskud til kommunerne.

Forslagets § 1 nr. 32 vil give administrative lettelser for kommunerne, da det herefter alene afhænger af datoen for opholdstilladelse, om en flygtning er omfattet af refusionsordningen.

Ad III. Vedrørende forslagens nr. 21 (boligstøtte til lejeforhøjelser, der opkræves med tilbagevirkende gyldighed som følge af stigninger i skatter og afgifter) kan det på basis af oplysninger fra Statskattedirektoratet med nogen usikkerhed skønnes, at de gennemsnitlige ejendomsskatter for udlejningsboliger udgør ca. 20 kr. pr. m² i 1987. Stigningen fra 1987 til 1988 skønnes endvidere at udgøre ca. 10 pct. Denne stigning er resultatet af en stort set udændret årsregulering for udlejningsejendomme samt en forøgelse i grundskyldspromillerne på ca. 10 pct., hovedsagelig som følge af den nye

lovgivning om maksimale og minimale grundskyldspromiller.

Alt i alt vurderes det således, at ejendomsskatterne i 1988 vil stige med ca. 2 kr. pr. m² i forhold til 1987. En sådan stigning skønnes at medføre årlige merudgifter til boligsikring og boligydelse på i størrelsesordenen 45 mill. kr. Hovedparten af disse udgifter ville imidlertid også komme til udbetaling under de gældende regler. Hvis det antages, at udbetaling af boligstøtte med tilbagevirkende kraft omfatter en periode på 5 mdr. (jf. reglen i lejelovens § 50) vil merudgiften maksimalt udgøre knap 20 mill. kr. I praksis må det imidlertid antages, dels at huslejestigningerne i en række tilfælde varsles inden 5 mdr., dels at det ikke er alle modtagere af boligstøtte, der vil anmode om udbetaling af støtte med tilbagevirkende kraft. Hvis det forudsættes, at kun halvdelen af boligstøttedtagerne vil anmode herom, samt at den gennemsnitlige periode, hvori der skal betales støtte med tilbagevirkende kraft vil udgøre 3 mdr., kan det anslås, at merudgiften for stat og kommune under ét udgør godt 5 mill. kr. i 1988.

I de følgende år vil det afhænge af såvel udviklingen i vurderingspriserne som af udviklingen i grundskyldspromillerne, hvor store de årlige merudgifter vil være. Det må dog antages, at den i 1988 forudsatte stigning på 10 pct. vil ligge noget over de gennemsnitlige årlige stigningstakter fremover. Forslaget vil medføre omberegning af den løbende boligstøtte i løbet af året og dermed øget administration for kommunerne.

Ad IV. Forslagets § 1, nr. 22, forventes ikke at få mærkbare økonomiske og administrative konsekvenser for staten og kommunerne. Da der efter forslaget indføres mulighed for at kræve for meget udbetalt boligstøtte tilbagebetalt i tilfælde, hvor boligudgiften nedsættes med tilbagevirkende kraft, vil der dog blive tale om en positiv tendens i statens og kommunernes favør.

Ad V. Forslagets § 1, nr. 17, om overførelse af lånebeløbet til en ny andels- eller ejerbolig forventes ikke direkte at medføre merudgifter. Efter forslaget sker der alene en forsinket tilbagebetaling i de tilfælde, hvor lånemodtageren ville være flyttet alligevel, uanset at lånet derved ville forfalde. Dette kombineres med en vis risiko for tab i forbindelse med lånets typisk ringere prioritetsstilling i en ny ejerbolig. Tabsrisikoen modsvares af indbetalingen til kommunen af 15. pct. af lånebeløbet med påløbne renter. Forslaget forventes ikke at medføre mærkbare administrative konsekvenser for det offentlige.